

nyt flertal, som har kørt en stram økonomisk politik og sat lidt fornuft ind i systemet, og derfor skal den nu betale; det er godt nok ikke så meget, men alligevel lidt.

Jeg synes, at det er et dårligt stykke arbejde, der er lavet her, og jeg kan kun sige, at efter et valg med et VKZ-flertal er jeg hundrede procent sikker på, at det bliver lavet om som noget af det allerførste.

Vibeke Peschardt (RV):

Udligningsreformer som den, vi snakker om i dag – den er jo godt nok stor – giver altid anledning til støj. De kommuner, der vinder på ændrede udligninger, glæder sig, og de, der taber, bliver almindeligvis meget vrede.

De ændringer af udligningssystemet, vi behandler nu, har deres udspring i nogle overordnede målsætninger, nemlig regeringsgrundlagets ønsker om et forenklet udligningssystem, der skal kunne forstås af mere end en lille håndfuld mennesker i hele landet, Københavns Kommunes dårlige økonomi og hensynet til statsfinanserne.

Forenkling af udligningssystemet med de tidsforskudte afregninger til staten har i mange år været en anstødssten for kommunerne. Der indføres nu et enklere system, hvor kommunerne kan vælge mellem enten en selvbudgettering, hvor de på baggrund af de indkomne selvangivelser selv bestemmer og skønner over beskatningsgrundlaget det følgende år eller kan vælge at lade staten fastsætte beskatningsgrundlaget og, hvis det ikke holder stik, så få fyldt op af staten.

For de kommuner, der vælger det statsgaranterede beskatningsgrundlag, bliver der tale om endelighed; det vil sige, at der ikke bliver tale om de efterreguleringer, der i mange år har været en torn i øjet både på kommunalpolitikere og i de kommunale forvaltninger.

Set i forhold til de eksisterende regler med et fælles grundlag bliver der nu tale om en garanti for den enkelte kommune. Det mener vi både er et gode og en forenkling, ligesom der er forenklinger for de kommuner, der vælger selvbudgettering.

Der indføres endvidere bedre muligheder for, at kommuner, der effektiviserer skatteligningen, får lov til at beholde den ekstra gevinst, der er ved det. Det er jo lidt mærkeligt at se udmeldingerne i pressen på det forslag, efter at vi i mange år har hørt på klagesange over, at det ikke kunne betale sig for kommunerne at yde en mere

effektiv ligningsindsats. Argumentet var, at kommunerne ligefrem satte penge til på at ligne bedre, fordi beløbene blev lagt i statskassen og ikke i kommunekasserne. Nu bliver der lavet om på det, og så er det også galt. Vi synes, det er et glimrende princip, at der nu bliver mulighed for, at kommunerne fuldt ud kan beholde gevinsten, så den ikke går ind i udligningen.

I min indledning sagde jeg, at der ud over forenklingerne i det kommunale udligningssystem bliver taget hensyn – det er jo sådan set en del af hele øvelsen – til Københavns Kommunes dårlige økonomi.

I Det Radikale Venstre har vi siden sidste efterår vidst – og det er der antagelig mange andre end os der også ved – at Københavns Kommune i 1996 vil komme til at mangle et pænt stykke over milliarder for at få sine budgetter til at hænge sammen for 1996. Det problem kunne man vælge at løse på mange forskellige måder; den måde, der er valgt her, er at lade kommunerne betale til hovedstaden, og det er der flere grunde til.

For det første er der hensynet til den overordnede økonomiske politik. Staten skal for at kunne begynde tilbagebetalingen af statsgælden holde meget igen med udgifterne i 1996 og 1997. Det var jo den plan, der blev lagt i 1993 med først at kickstarte økonomien i 1993 og 1994 af hensyn til beskæftigelsen og opsvinget, der skulle komme derefter, og dernæst begynde at stramme op, så målet kan nås og balancen i økonomien holdes. For statens virksomheder er der til finansloven næste år udmeldt besparelseskrav på 4 mia. kr.

Hjælpen til Københavns Kommune findes i dette forslag ved en ændring af udligningssystemet. Sagt på en anden måde: Det er altså ikke staten, der i år træder til og hjælper Københavns Kommune, det er kommunerne. Og her er det omkring 164 danske kommuner, der kommer til at bære byrderne ved udligningsreformen, og især de kommuner, der ligger i amterne omkring København, nemlig Frederiksborg, Roskilde og Københavns Amt, er inddraget i denne finansiering.

I Københavns Kommune bor der 557.000 mennesker, og 60 pct. af dem er på overførselsindkomster. Det synes vi i Det Radikale Venstre er nogle tankevækkende procenter, og jeg har i hvert fald ikke, før jeg kom med til de her forhandlinger, været klar over, at det så sådan ud. Samtidig er det sådan, at Københavns Kommune har masser af virksomheder og arbejdsplad-